కల మనిషి

చివుకుల
సీతారామ్ బాబు

వెర్రిగా నడుస్తున్నాడు ముకుంద రావ్!

వేస్తున్న అడుగులకి లయబద్ధంగా మోగుతున్నాయి జేబు లోని రెండు పది పైసల నాణేలు. అరిగిపోయిన హవాయి చెప్పులని ధరించిన కాళ్ళు అలవాటుగా రోడ్డుని కొలుస్తున్నాయి.

"ఎనభై రెండు."

గట్టిగానే అనుకున్నాడు.

అప్పటికి నాలుగు హోటలు దాటాడు అతడు.

తన ఇంటి గేటు దాటిన తరవాత నాలుగు హోటలు దాటేసరికి ఎనభై రెండు అడుగులు పడతాయి. మరో ముప్ఫయినాలుగు అడుగులు వేస్తే పచ్చ మేడ గేటు దాటుతుంది. అక్కడ నుండీ మెయిన్ రోడ్డు సెంటరుకు యాభై అడుగులు. మరో ఇరవై రెండు అడుగులకు సినిమా హాలు. ఆ తరవాత ముప్ఫయి అడుగుల్లో తను పార్కులో ఉంటాడు. నవ్వొచ్చింది ముకుందరావుకి అది తలుచుకుంటే. చుట్టూ చూశాడు.

దగ్గర్లోనే కనపడింది పచ్చ మేడ. వెనువెంటనే కళ్ళముందు ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు ప్రత్యక్ష మయ్యారు.

ఆ అమ్మాయిల వయస్సు ఇరవై రెండు లోపే ఉంటుంది. ప్రతి రోజూ ఆ మేడ ముందునుండీ పోతూ అలవాటుగా లోపలికి చూస్తాడు అతను. గేటు నుండీ బంగళా పోర్టికో వరకు సిమెంటు దారి. ఇరు వైపులా ఆకుపచ్చని 'తివాచీలా లాన్స్. లాను మధ్యలో తిరుగుతూ నవ్వుకుంటూ' కబుర్లు చెప్పుకునే అమ్మాయిలు. ఆ గడ్డిలో మధ్యగా వేసిన నాలుగయిదు కుర్చీలు. ఇవన్నీ కనిపిస్తాయి.

తరచుగా అనేక అనుమానాలు కలుగుతుంటాయి ముకుందరావుకి.

తను రోజూ ఆ ఇంటి ముందుగా వెళుతూ ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలను చూస్తాడు కదా. అలానే ఆ అమ్మాయిలు కూడా తనని చూస్తుంటారా? చూసి తన గురించి ఏమైనా మాట్లాడు కుంటారా? ఒక వేళ మాట్లాడుకుంటే ఏం మాట్లాడు కుంటారు ?

ఆ ఆలోచనలు వచ్చినప్పు డల్లా వాళ్ళు తప్పకుండా తనని చూస్తుంటారు అనిపిస్తుంటుంది అతనికి. తన గురించి ఆలోచిస్తారు అనిపిస్తుంది. అయితే తన గురించి ఏ మాలోచిస్తారు? ఏం మాట్లాడుకుంటారు అనేది అతను ఇంతవరకు స్థిరంగా ఊహించ లేక పోయాడు.

పచ్చ మేడ దాటుతూ లోపలికి చూసిన ముకుందరావుకి లాన్స్ మధ్య ఉండాల్సిన కుర్చీలు కానీ, తిరుగుతున్న అమ్మాయిలు కానీ కనిపించ లేదు.

'వాళ్ళు ఎక్కడి కెళ్ళారో?' అనుకున్నాడు.

వాళ్ళు అక్కడ ఉండక పోవటానికి గల కారణాలను హృదయం పరి పరి విధాల ఆలోచించింది.

బజారు వెళ్ళి ఉంటారా? లేక ఊరే దైనా వెళ్ళి ఉంటారా? కాపోతే లోపలే ఉన్నారా?.... ఈ సాయంత్రం సమయంలో ఇంట్లో ఏం చేస్తారు ఉంటే మాత్రం?

. ఏదో ఊహ చప్పున కదిలింది అంతరంగంలో.

తనకి కనపడకుండా ఉండి, తన ప్రవర్తనని గమనించా లనుకున్నారేమో? గమనిస్తున్నా రేమో?

వెన్ను పూసహో సన్నని జలదరింపు ప్రారంభమైంది ముకుందరావుకో. చదువుతూనే మేడపైకి చూశాడు. పచ్చ మేడ కిటికీలు తెరిచే ఉన్నాయి. అయితే అడ్డంగా కట్టిన వంచటి సిల్కు పరదాలు కిటికీ వెనక ఎవరయినా ఉన్నారా? లేరా? అనే విషయాన్ని ముకుందరావు ధ్రువపరచనీయటం లేదు. రెండు క్షణాలు చూసి తరవాత మళ్ళీ పడక సాగించాడు.

ఆలోచనలు పడకతో సమానంగానే సాగుతున్నాయి.

తను ఊహించినది నిజమేనా? వాళ్ళు కావాలనే ఈ పూట తనకు కనిపించలేదా? నిజంగా అలాగే జరిగి ఉంటుందా? అయినా, తనను గురించి పట్టించుకోవాల్సిన అవసరము వాళ్ళకి ఏమి ఉంది? తనలో ఏం ప్రత్యేకత ఉన్నదని వాళ్ళు తన మీద ఆసక్తి చూపుతారు? తనేమి అంతటి అదృష్టవంతుడా? అహంకారం తల ఎత్తింది ముకుందరావులో.

తనకు ఏం తక్కువ? వ్యతహాగా అందగాడే. అనాకారుడేం కాదు. ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో కొంత చిక్కి పోయా

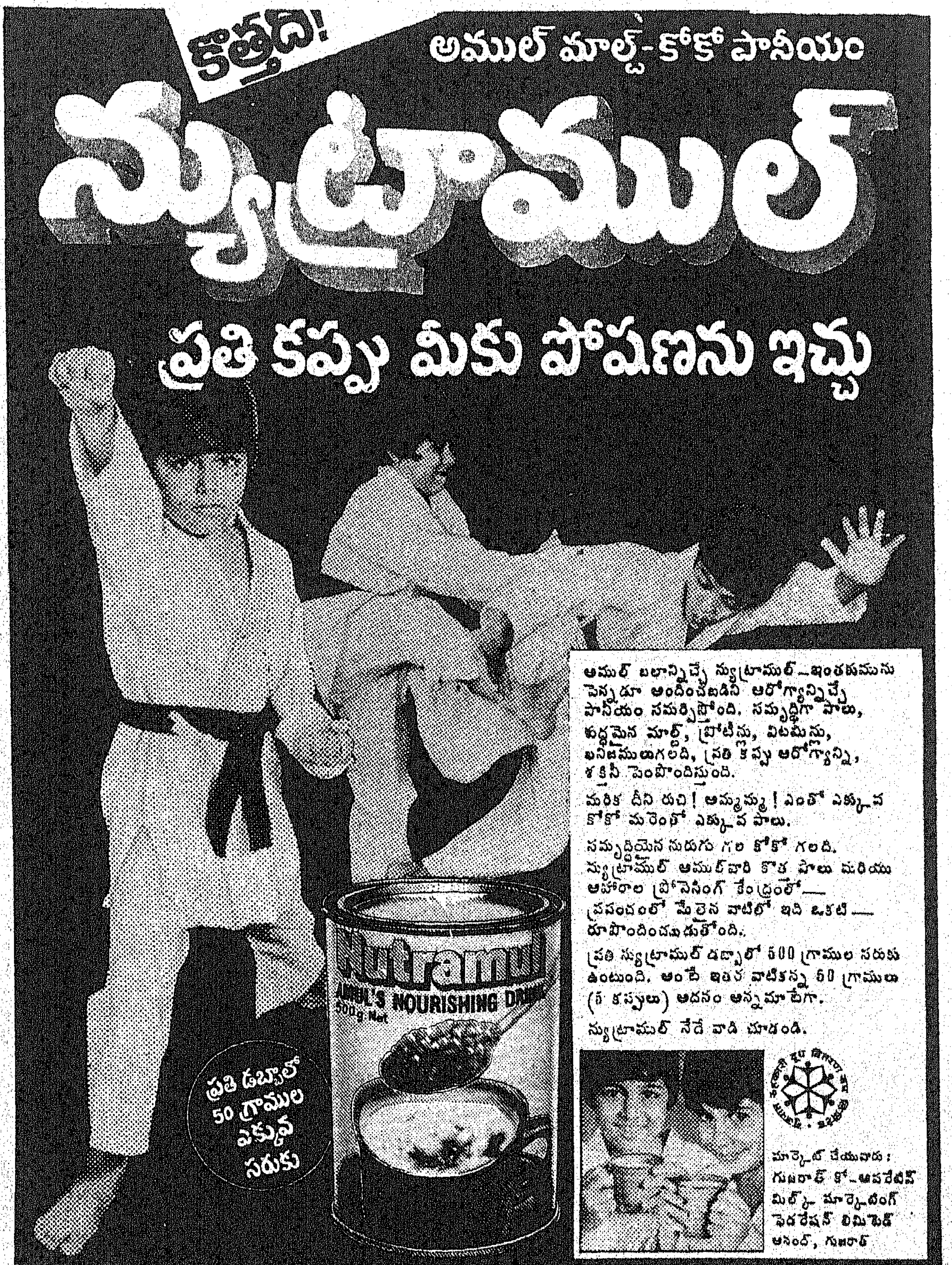

daCunha/Nutra/1 F

దేమో. జీవితాన్ని గురించిన ఆలోచన లతో కళ్ళల్లో కొంత చురుకు దనం తగ్గిందేమో. అయినా స్త్రీ హృద యాన్ని నమ్మలేము. అంచనావెయ్యలేము. ఏ సమయంలో ఎవరి పైన లగ్నమౌ తుందో. అలాంటప్పుడు వాళ్ళు తన గురించి ఆలోచిస్తున్నా రన్నా, తనపై ప్రత్యేక ఆసక్తి చూపిస్తున్నా రన్నాకూడా అది అంత ఆశ్చర్య పోవాల్సిన ది లేదు.

''అన్నాయ్?''

తనని ఉద్దేశించి ఎవరో పిలిచినట్లు అనిపించటంతో తల తిప్పి చూశాడు ముకుందరావ్. దూరంగా తమ్ముడు మురళి.

దగ్గిర కొచ్చి రొప్పుతూ అన్నాడు మురళి—''నాన్నకు ఏవో మందులు తేవాలిట. అమ్మ నీ కీ చీటీ, డబ్బులు ఇవ్వమంది.''

మౌనంగా మురళి అందించిన మందు చీటీ, అయిదు రూపాయల నోటు అందుకున్నాడు.

''నేను వెళుతున్నాను'' అని చెప్పి వెనక్కి తిరిగాడు మురళి.

తల ఊపి మళ్ళీ నడక ప్రారంభించాడు ముకుందరావు.

తండ్రి గుర్తు కొచ్చాడు.

వెంటనే మనస్సు బరువైంది.

ఛీ. . . ఏం బ్రతుకు తనది? కన్న తండ్రికి మందు తేవాలంటే ఇంటికి పెద్ద కొడుకు, తన దగ్గిర డబ్బులు లేవు. డిగ్రీ అయి మూడేళ్ళు దాటు తున్నా ఉద్యోగం దొరకని కొడుకుని చూసి ఆయన కనుపాపల వెనక మెదిలే బాధ. నిస్సహాయత. ఏం చెయ్యాలి తను? ఏం చెయ్యగలడు? తను పుట్టినప్పుడు ఆయన ఏమను కొని ఉంటాడు? బహుశా తన కొడుకు పెరిగి పెద్ద వాడయి మంచి ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి తనను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజిస్తాడని అనుకుని ఉండ వచ్చు. కనీసం ఆయన శాశ్వతంగా ఈ లోకం నుండి వెళ్ళి పోయేలోపైనా తను ఆయన కోరికను నిజం చెయ్య గలడా? అంతరంగంలో నుండి భవిష్యత్తు మీద ఆశ ఒక్కసారిగా బయటికి వచ్చింది.

ఆలోచన — మూర్తి

తను చుట్టూ ఉన్న పరిస్థితులు అస్థిరం కేవలం తాత్కాలికం. కొద్ది రోజుల్లో తనికి తప్పకుండా ఓ మంచి ఉద్యోగం లభిస్తుంది. అప్పుడు ఆయన కళ్ళల్లో తప్పకుండా ఆనందాన్ని తను చూడ గలడు. చిన్న తమ్ముడు? వాడికి గుడ్డ లంటే ఎంతో ఇష్టం. అప్పుడప్పుడు అడుగుతాడు తనకీ మంచి గుడ్డలు కొనిమని. కొన్ని రోజు లాగితే తప్పకుండా కొంటానని చెప్పేవాడు తను. నిజంగా వాడికి గుడ్డలు కొని ఇస్తే ఎంత ఆనంద పడిపోతాడు? 'మా అన్నయ్య కొని ఇచ్చాడు?' అని అందరికీ చెప్పు కుంటాడు కాబోలు. అది విని తను ఎంతగానో గర్వపడతాడు. ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటాడు.

ఆ ఊహ రావటంతో వెన్నెముక నిటారు అయింది ముకుందరావుకి. తల ఎత్తి చూశాడు.

అప్పుడే మెయిన్ రోడ్డు దాటి సినిమా హాలు దగ్గరకు వచ్చేశాడు తను. మరి కొంత దూరంలోనే ఉంది పార్కు? అది. . . తన పాలిటి నందనవనం. ఎన్నోఆశలు,ఆశయాల సౌధాలను ఆపార్కు లోనే నిర్మించుకున్నాడు ఎన్నో సాయం కాలాలు. నిలబడి పోయాడు ముకుంద రావు జనాన్ని చూస్తూ.

కొత్త సినిమా కావటంతో జనం చాలా మంది వచ్చారు. ఆడవాళ్ళు, ఆడపిల్లలు. దూరంగా ఎవరో తన పేరు పిలిచిందని

కేకలు పెట్టడం ముకుందరావుకి విన
పడుతూనే ఉంది.

గొర్రెల మంద జ్ఞాపక మొచ్చింది
అతనికి.

ఏమిటి పిచ్చి జనానికి ఆత్రం?

హైరానాపడి ఈ సినిమా చూడక పోతే
వాళ్ళని చూస్తుంటే ఏం పోయింది.

చుట్టూ చూశాడు.

ప్రతి వ్యక్తి దృష్టి హాలు పైనే

అంత ఉంది. ఆ సినిమాలోని హీరో బొమ్మ
కటౌటు—నాలుగు నిలువుల ఎత్తున
ఉన్నది తగిలించి ఉంది. హాలు బయట
ప్రతి వ్యక్తి చూపూ ఆ బొమ్మ మీదనే.

తనని తాను చూసుకున్నాడు ముకుం
దరావు.

మూడు నెలల నుండి తొడుగు
తున్న ఒకే ఒక తెల్ల చొక్కా. చెవుల
దగ్గరగా కనపడుతున్న సిరామరక, నెరిసి
చిరగటానికి సిద్ధంగా ఉన్న పాంట్సు
నాసు మా తంగా మడమలు అరిగిన
హవాయి చెప్పులు.

తనని ఎవరైనా చూస్తున్నారేమో

బ్రిటానియా పాల బిస్కట్

పెరిగే పాపాయిలకు రుచివంతమైన తోడు!

రుచికరమైన, పుష్టికరమైన
బ్రిటానియా గ్లాక్సో బిస్కట్లు

బ్రిటానియా

బ్రిటానియా బిస్కట్లు అత్యుత్తమమైనవి

లింటాస్-BBC.GLX.36-201 TL

చుట్టూ మరో సారి చూశాడు.

ఎవరూ కూడా లేదు. ... ముకుంద రావు ... ఏ ... ఒంటరిగానే వస్తున్నట్టున్నారు అంతా. ప్రతి వ్యక్తి చూపూ హీరో బొమ్మలున్న టిక్కెట్టు బుక్కింగు మీద మాత్రమే ఉన్నాయి.

మనస్సులో ఏదో ఊహ మెదిలి ప్రయత్నించగా ... ముకుంద రావుకి.

తనే కనుక ఆ సినిమాలోని కథా నాయకుడు అయి ఉంటే జనం పరిస్థితి ఎలా ఉండేది? అసలు తనని ఇక్కడ నిలవనిచ్చేవారు కాదేమో. సినిమా హాలు యజమాని వచ్చి లోపలికి ఆహ్వానించే వాడు. కూల్ డ్రింక్స్ ఇచ్చేవారు. వద్దు వద్దు అని చెప్పినా కూడా బలవంతం చేసేవారు. 'మా సంతోషం కోసం' అనేవారుకూడా. చిరునవ్వుతో అవి తాను తీసుకునేవాడు. హాలు బయట బాల్కనీలోకి వచ్చి నిలబడితే జనం మొత్తం తలెత్తి చూసేవారు. చేతులు ఊపేవారు. తను కూడా చిరు నవ్వుతో చెయ్యి ఊపేవాడు. పుష్పాల ... మీద విసురుతారేమో అభిమానులు! అప్పుడు తాను వాటిని అందుకుని మళ్ళీ ... విసిరేసేవాడు.

ఏవో చిన్న నవ్వులు ముకుంద రావుకి ఆ పరిస్థితి తలుచుకుంటే.

ఇంతలో హారను కొడుతూ ... వెళ్ళి ఒక ... కారు ముకుంద రావు ప్రక్క నుంచి హాలు లోపలికి వెళ్ళింది. కారుకు దారి ఇచ్చి ప్రక్కకి జరిగి నిలబడ్డ ముకుందరావు కారు లోపలికి చూసి ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఆనందం కలిగింది.

ఆ కారులో ... ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు.

ఒక అమ్మాయి డ్రైవ్ చేస్తోంది. తెల్లటి ఆమె చేతులు స్టీరింగు మీద నుంచి సాగుతున్నాయి. రెండో అమ్మాయి క్రింది పెదవి కొరుక్కుంటూ బయటికి చూస్తుంది.

ముకుందరావులో ... ప్రారంభమైంది.

తనని పరిచయం కానిదే లోపలికి వెళ్ళరు. చూపు అంతా ఆ కారులోని అమ్మాయిల మీదనే ఉంది. చూపు తప్పితే మళ్ళీ వాళ్ళను చూడ లేనేమో అన్నంత ఆత్రం కనిపిస్తుంది అతని చూపులో.

కారును పార్కు చేసి క్రిందకు దిగారు ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు.

చుట్టూ చూశారు. ఆ సరికే ... ఆ ఇద్దరి చూపులూ ముకుంద రావు మీద ఒక్క క్షణ కాలం నిలిచాయి. ... ముకుందరావుకి.

వాళ్ళ చూపుల్లో ఏదో సంశయం దాగి ఉన్నట్లు అనిపించింది. పెదవులపై చిరు నవ్వులో సంతోషం తొంగి చూస్తున్నట్లు అనిపించింది.

ముకుందరావులో మళ్ళీ ఆలోచన మొదలైంది.

వాళ్ళు తనని చూసి పలకరింపుగా నవ్వారా? లేక యధాలాపంగా నవ్వుతున్నప్పుడు తాను వాళ్ళ దృష్టిలో పడ్డాడా?

ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు రద్దీగా ఉన్న బుక్కింగుని చూశారు. పెదవి విరిచారు. ఏదో అనుకుని ఆ తరవాత మళ్ళీ చుట్టూ చూడ సాగారు.

ఇదంతా గమనిస్తూనే ఉన్నాడు ముకుందరావు.

వాళ్ళ చూపులు చాలా సార్లు ముకుందరావు మీదకు ప్రసరించాయి. ఆ తర్వాత ఆ చూపుల్లో తనని పలకరించాలన్న వాళ్ళ అభిలాష, కొద్ది సంశయాన్నిచూశాడు ముకుందరావు.

తన ఊహ తప్పేమోనని ప్రశ్నించు కున్నాడు. తప్పు కాదని ... చుట్టు పట్ల ఎందరో ఉన్నావాళ్ళు ... తనవైపే చాలా సేపటినుండీ చూడటం ... ఊహ సరి అయినదే అని ...

ముకుందరావులో సంచలనం ప్రారంభమైంది.

ఇప్పుడు తను వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి పలకరించాలా? వాళ్ళ దగ్గరకు తను వెళ్ళితే వాళ్ళు పలకరిస్తారా? ఏమని పలకరిస్తారో! "హల్లో!" "మీరూ సినిమాకి వచ్చారా?" అని అడుగుతారేమో. తను జాగ్రత్తగా సమాధానం ఇవ్వాలి. నిజానికి తను ఈ సినిమాకి రాలేదు. యథాలాపంగా ఇటు వచ్చాడు. అయినా తను ఎందుకు బయట పడాలి? అవును అని సమాధానం చెబితే సరి పోతుంది. అప్పుట్కు మరి డబ్బులు?

జేబులోని తండ్రి మందుల కోసం వినియోగించ వలసిన అయిదు రూపాయలు బరువుగా తోచాయి ముకుంద రావుకి ఆ క్షణంలో.

ఒక్క అయిదు రూపాయలే ఉన్నాయే అవి ఖర్చు పెడితే మరి మందులు? రేపు కొనవచ్చు. అవును రేపు కొనవచ్చు. ఈ అవకాశాలు మెచ్చుగా రావు. వచ్చిన అవకాశాలని సద్వినియోగ పరుచుకో గలిగినవాడే తెలివైన మనిషి. వాళ్ళని పలకరించి దగ్గరయ్యే అవకాశం ప్రసక్తానికి ఇది ఒక్కటే. ఈ అవకాశం చేయిజారి పోతే మళ్ళీ ఇలాంటి అవకాశం వస్తుందో, రాదో! అవును అలాగే చెయ్యాలి ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగ పరుచుకోవాలి. వాళ్ళతో మాటలు కలుపు కోవాలి. మాటలతో ప్రారంభమైన పరిచయం, స్నేహంతోనే.... స్నేహం ప్రేమలోనే.....

తియ్యగా ఏదో ... తెలిపోతున్నట్టు అయింది ముకుందరావుకి. వెను వెంటనే మళ్ళీ ఆలోచనలు కొనసాగినై.

ఇప్పుడు జరగబోయే పరిచయాన్ని వాళ్ళు స్నేహంగా మార్చు కుంటారా? తన ఉద్దేశ్యంలో స్త్రీ పురుషుల మధ్య స్నేహానికీ, ప్రేమకు తేడా ఎక్కువగా లేదు. వాళ్ళతో స్నేహం అవేది జరిగితే, అది ప్రేమలోకి మారటానికి ఎంతో కాలం పట్టదు. అయినా వాళ్ళు తనని ప్రేమిస్తారా? అలాంటి అర్హత, అదృష్టం తనలో ఉన్నాయా?

ఎదురు తిరిగింది ముకుందరావు హృదయం ఆ ప్రశ్నకి.

ఏం తనకు ఏమి తక్కువ అయింది. అయినా ప్రేమ గుడ్డిది అంటారు. దానికి అంతస్తులతో నిమిత్తం లేదు. ప్రేమించే హృదయమే ప్రేమకి కావాల్సిన అర్హత. తనలో అలాంటి హృదయం ఉంది.

శరవేగంగా కదులు తున్న ఆలోచనా పరంపరకు అడ్డు కట్ట వేస్తూ వాళ్ళ వైపుకు నడిచాడు ముకుందరావు.

"హల్లో!" అన్నాడు దగ్గరకు వెళ్ళి మందముగా నవ్వి.

ఆ అమ్మాయిలు నవ్వారు చిన్నగా.

"సినిమాకి వచ్చారా?"

"అవును." ఇద్దరూ ఒక్క సారే అన్నారు.

తను నవ్వి పలకరించి నప్పుడు వాళ్ళూ నవ్వటం, తను అడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం ఇవ్వడంతో అతనికి ఏనుగు ఎక్కినంత సంతోషం కలిగింది.

"ఏం సినిమాలో—బొత్తిగా చెడి పోయాయి ఈ మధ్య." బుక్కింగు దగ్గర తోసుకుంటున్న జనాన్ని చూస్తూ అన్నాడు.

నవ్వారు వాళ్ళు.

"ఇక్కడే 'నిలబడ్డారేంటి'?" అడిగాడు, ఎడమ చేతో క్రాపు సరిచేసు కుంటూ.

"బాగా రష్‌గా ఉన్నది" అన్నది ఒక అమ్మాయి.

"అవును. అయినా అందరూ అలా ఒక్క సారే సినిమాకి రాకపోతే ఏం పోతుందో నెమ్మదిగా చూడవచ్చు కదా" అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

అందంగా నవ్వారు మళ్ళీ ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు.

"నేనూ సినిమాకి అనే వచ్చాను. ఇంతలో మీరు కనిపించారు. ఇటు నేను వచ్చాను" అన్నాడు.

ఆ మాటల్లో తను అలా అనటం వల్ల వాళ్ళకి కలిగే భావాన్ని సాధ్య మయినంత బాగా కుదిర్చాడు.

"టిక్కెట్టు తీసు కున్నారా?" అడిగిందో అమ్మాయి.

"తీసుకోవాలి. మీరుతీసుకున్నారా?" తెలుసుకుని ఉండారేమో అన్న అనుమానంతో అడిగాడు.

"లేదు—మీరు టిక్కెట్లు తెచ్చి పెట్టండి" అన్నది మరో అమ్మాయి మనీపర్సు తెరుస్తూ.

డబ్బులు వద్దు, నేను తెస్తానని ముకుందరావు అన బోయాడు. కానీ జేబులో ఉన్నవి అయిదు రూపాయలే అన్న విషయం తట్టి ఆ మాట నోరు దాటకుండా జాగ్రత్త పడ్డాడు.

పర్సు మూసి, బయటక తీసిన ఇరవై రూపాయల నోటును ముకుంద రావు చేతిలో ఉంచింది ఆ అమ్మాయి.

"మూడు బాల్కనీ" అన్నది.

నోటు అందు కుంటుండగా ఆ అమ్మాయి లేత వేళ్ళు ముకుందరావు వేలికి తగిలి చిన్న పులకరింపుని కలుగ చేశాయి అతనిలో.

"ఇక్కడే ఉండండి. క్షణంలో వస్తాను" అంటూ బుక్కింగు వైపు దూసుకు పోయాడు.

అతనితో పాటే అంతరంగంలో ఆలోచనలూ ప్రారంభ మయ్యాయి.

మూడు టిక్కెట్లు ఎవరికి? వాళ్ళు ఇద్దరేగా వచ్చింది. అంటే తను కూడా సినిమాకే వచ్చినట్టు చెప్పాడు కదా మరి. అది తనకా?

ఆ ఆలోచనకు తియ్యటి అనుభూతికి లోనయ్యింది హృదయం.

ఈ టిక్కెట్లు ఇచ్చిన తర్వాత ఏం జరుగుతుంది? థాంక్స్ చెబుతారా వాళ్ళు. అప్పుడు తను ఏమనాలి? ... ప్లెజర్‌గా అమ్మాయిలకు సహాయం చెయ్యక పోతే ఎలా? అనాలి. అలా అనటం బాగుండదా? లేకపోతే వాళ్ళు టిక్కెట్లు తీసుకున్నప్పుడు తను వాళ్ళకి ఫ్రెండ్‌ని ... స్నేహం ఉంది? ఆ మాట అన్న తర్వాత ఇంకా అక్కడే నిలబడాలా? ఉహూఁ తను అలా నిలబడలేడు. సిగ్గు అడ్డం వస్తుంది. 'ఇక్కడే ఉంటారుగా బయటకు వెళ్ళి సిగరెట్లు తెచ్చు కుంటాను' అనాలి. అప్పుడు వాళ్ళు 'త్వరగా రండి మీ కోసం ఎదురు చూస్తుంటాము' అంటారేమో. సిగరెట్లు వెలిగించుకు వచ్చాక అంతా కలిసి లోపలికి వెళ్ళవచ్చు.

... ముకుందరావుకి తాను క్యూ చివర మాత్రమే నిలబడ్డా

పని తెలిసి వచ్చింది. బుక్కింగ్ మొదట్లో చాలా మంది గుమి కూడి ఉన్నారు అక్కడే నిలబడితే అసలు టిక్కెట్లు దొరకకపోతే ఉత్త చేతులతో వాళ్ళకి ముఖం ఎలా చూపించ గలడు.

తల ఎత్తి ఆ ఇద్దరమ్మాయిలకేసి చూశాడు.

వాళ్ళల్లో ఒక అమ్మాయి ముకుంద రావుని చూస్తుంది. రెండవ ఆమె ఎటో చూస్తుంది.

క్యూ నుండి బయటకు వచ్చాడు. ముకుందరావు బుక్కింగు దగ్గర గుమి కూడిన జనంలోకి జొర బడ్డాడు ఆ అమ్మాయిని తలచుకొని. వీరావేశంతో ప్రక్క వాళ్ళని మోచేతులతో పొడుస్తూ బుక్కింగు చేరుకొని టిక్కెట్లు తీసు కుని బయట పడ్డాడు.

తనకేసి చూసు కున్నాడు ఓసారి.

జుట్టు అంతా చెరిగి పోయింది. చొక్కా, పేంటు ఎక్కడన్నా చిరిగాయా? అని భయపడుతూ చూసుకుని, ఎక్కడా అదృష్ట వశాత్తూ చిరగలేదని తెలుసు కుని తేలికగా ఊపిరి పీల్చు కున్నాడు.

అక్కడ నుండి బయలు దేరి ఆ అమ్మాయిల కేసి నడవ సాగాడు.

సినిమా హాలులో వాళ్ళ ఇద్దరి మధ్య కూర్చోవాలా? అవును కూర్చుని వాళ్ళకి బాగా కబుర్లు చెప్పాలి. నవ్వించాలి. మరి ఇక వాళ్ళు తనని మర్చి పోలేనంతగా ప్రవర్తించాలి ఎక్కడ ఉన్నా తనే వాళ్ళకు గుర్తు వచ్చేటట్లుగా నడుచు కోవాలి. అవును ఫస్ట్ ఇంప్రెషన్ ఈజ్ ది బెస్ట్ ఇంప్రెషన్!

ఇంటర్వెల్‌లో ఏం జరుగుతుంది? ఏమైనా సరే ఇప్పుడు తన డబ్బులతో వాళ్ళకి మిక్సరు పొట్లాలు తేవాలి అవి తిన్న తర్వాత టీ తెప్పించాలి. అవన్నీ చూసి—"ఎందుకు, బాబూ, ఇవన్నీ అంటా రేమో" నవ్వుతూ. అప్పుడు తాను ఏమంటే బాగుంటుంది? ఏమన గూడదు. అవును కేవలం నవ్వి ఊరుకోవాలి. అప్పుడు తను మళ్ళీ సిగరెట్టు వెలిగి స్తాడు. "ఎందుకు బాబూ ఆ పాడు సిగరెట్టు.... మానేయ కూడదూ?" అంటారేమో. అలాగే గనుక అంటే తను ఏం చెయ్యాలి? వెంటనే సిగరెట్టు క్రింద పడేయ్యాలి. ప్రమాణ పూర్తిగా ఇంకెప్పుడూ సిగరెట్టు తాగనని చెప్పాలి. అప్పుడు వాళ్ళ కళ్ళల్లో తప్పకుండా ఏదో మెరుపు కనిపిస్తుంది. అవును తన మాట జవదాటని ప్రేమికుడు ఒకడు ఉన్నాడంటే ఏ స్త్రీకి అయినా ఎందుకు గర్వంగా ఉండదు?

వాళ్ళు దగ్గరయ్యారు.

ఒక అమ్మాయి గేటువైపు చూస్తుంది. రెండో అమ్మాయి మాత్రం ముకుందరావుకె చూస్తుంది. దగ్గర కెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

"త్వరగానే దొరికాయే టిక్కెట్లు?" అన్నది.

"అవును" అన్నాడు టిక్కెట్లు ఆమె చేతిలో ఉంచుతూ.

ఇంతలో గేటులో ఓ స్కూటరు ప్రత్యక్షమైంది.

అది రివ్వున ఆ ఇద్దరమ్మాయిల ప్రక్కన వచ్చి ఆగింది. ఆ స్కూటరు మీద వచ్చిన అతను స్కూటరును స్టాండ్ వేసి దగ్గరకు వచ్చాడు.

అతనికి పాతిక ఏళ్ళుంటాయి. తెల్లగా ఉన్నాడు ఉంగరాల జుట్టు. సన్నని మీసం! సూటులో ఉన్నాడు. నోట్లో ఫిల్టరు సిగరెట్టు వెలుగుతుంది.

"ఆలస్యం చేశానా?" అన్నాడు అతను నవ్వుతూ.

"లేదు మేమే ముందరగా వచ్చాము" అన్నది రెండో అమ్మాయి చిరు కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ [illegible] [illegible]" అన్నాడు అతను [illegible] చేతిలో [illegible].

"ఇట్స్ ఆల్‌రైట్. [illegible]" అంటూ [illegible] ఆమె.

ఇదంతా [illegible] ముకుందరావు [illegible] [illegible] [illegible] డబ్బులను మామ్రతిరాగా ఆ అమ్మాయికి ఇచ్చాడు.

ఆ అమ్మాయి నోట్లు [illegible] అందుకుని [illegible] ముకుందరావు చేతిలో పోస్తూ "ఉంచులే.. [illegible] పడి టిక్కెట్లు తెచ్చావు" అన్నది. అని ముందరగా వెళ్ళిన ఆ ఇద్దరితో చేరిపోయింది నడుస్తూ.

ముఖాన నెత్తురు చుక్క [illegible] లేదు ముకుందరావుకి. చేతిలోని [illegible] రని చూస్తుంటే దుఃఖం ఉప్పె నలా పొర్లి వచ్చింది. నీళ్ళు తిరిగిన కళ్ళతో చుట్టూ చూస్తే అంతా అస్పష్టంగా ఒకేలాగా అనిపించారు ఆ క్షణం మని షికి.

*

జీవితపర్యంతం మీరు వాడుకోగల సైకిల్ ల్యాంప్‌ను కొనుక్కునేందుకు మూడు నిమిషాలను వెచ్చించండి.

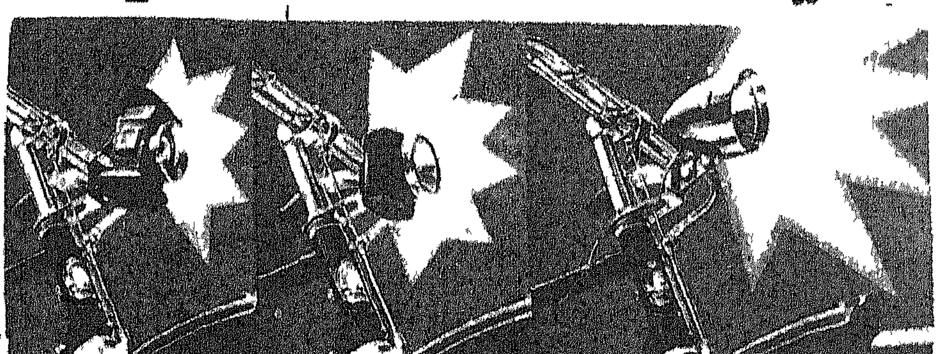

మొదటి నిమిషం:
కిరసిన్ ల్యాంప్‌తో చాలా శ్రమపడ వలసివుంది. కష్టమైన నిర్వహణ ఆరిపోగలదు. బాగా గాలి వీచినా, వర్షం కురిసినా యీ ల్యాంప్ నిరుప యోగమైనది. పైగా వెలుతురున స్వల్పంగానే యివ్వగలదు.

రెండవ నిమిషం:
బ్యాటరీ ల్యాంపో? మరి దీనిని కొంటే సర్వదా బ్యాటరీ సెల్లులను కొనేందుకై వ్యయం చేయాలిగదా. అదీకాక, ఎవరైనా దీనిని సులభంగా దొంగిలించుకు పోవచ్చు.

మూడవ నిమిషం:
మరి కర్తవ్యం? వెలుతురును ప్రకాశవంతంగా వేయూర్చగల, దొంగిలించుటకు సులభసాధ్యంకాని, అందమైన మిల్లర్ డైనమో ల్యాంప్ సెట్‌నే కొనుక్కోండి. ఇది జీవిత పర్యంతం దక్షంగా పనిచేయగలదు.

6 లేక 12 వోల్టుల ల్యాంప్‌సెట్‌లలో మీకు నచ్చిన దానిని ఎన్నుకోండి.

MILLER®

మిల్లర్ డైనమో ల్యాంప్ సెట్ వెలుగును యిచ్చి దారిని చూపిస్తుంది

టిఐ మిల్లర్ లిమిటెడ్, మద్రాసు

FDS TIM 2587 TEL